

E D I T U R A   S C R I P T U M ®

O mie de daruri

Alte cărți de Ann Voskamp
apărute la Editura Scriptum:

Calea frângerii

Calea împlinirii

Cântecul curajului

Deschizătorul de drumuri

Deschizătorul de drumuri – ghid de studiu

O mie de daruri

O mie de daruri – devoțional

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VOSKAMP, ANN

**O mie de daruri : descoperă împlinirea și bucuria ce curg dintr-o inimă
mulțumitoare / Ann Voskamp. – Oradea: Scriptum, 2023**

ISBN 978-606-031-143-0

821.111

Aprecieri pentru această carte

Destinată să devină celebră, *O mie de daruri* este genul de carte căreia îi îndoi colțurile paginilor și o recitești pentru simpla plăcere de a-i savura cuvintele, de a cunoaște profunzimea inimii care a scris-o.

—MARY DEMUTH, autoarea cărții *Thin Places: A Memoir*

De unde să încep? Să-ți spun că Ann Voskamp scrie ca o artistă cu inima unui mistic? Sau să-ți împărtășesc faptul că *O mie de daruri* este o carte atât de profundă încât dacă îți însușești mesajul ei despre mulțumire ca stil de viață și despre harul atotcuprinzător, poți să-L cunoști pe Cristos așa cum Adam a cunoscut-o pe Eva. Pentru a scrie despre o asemenea unire minunată și intimă e nevoie de condeiul unui artist spiritual. Deschide această carte, apoi deschide-ți inima.

—LISA WHELCHER, actriță, vorbitoare și autoare a cărții *Creative Correction and Friendship for Grown-Ups*

Această carte îți va schimba perspectiva despre lume.

—Marybeth Whalen, autoarea cărților *The Mailbox & She Makes It Look Easy* și director al www.shereads.org

Rareori am avut privilegiul de a recomanda o carte atât de specială. Trecând de la o pagină la alta, am ajuns la convingerea că viața mea nu va mai fi aceeași. Fii pregătită să devii alt om după ce vei fi terminat această carte. Îți mulțumesc, Ann. Astăzi tu ești cel de-al 1001-lea dar de pe lista mea.

—ANGIE SMITH, autoarea cărții *I Will Carry You* și vorbitoare în cadrul organizației Women of Faith

În timp ce citeam *O mie de daruri*, îmi tot venea în minte versul obsedant al lui Walt Whitman: „Va veni, în sfârșit, poetul.“ E nevoie de o înzestrare aparte pentru a reda, într-un limbaj clar și liric, atât intimitățile vieții de zi cu zi, cât și ritmurile frânte ale inimii, însă Ann reușește să facă și una, și alta aparent fără niciun efort. Mai presus de toate, ea face apel la acest limbaj pentru a relata povestea unei vieți – viața ei – transformată de principiul esențial al mulțumirii. A venit, în sfârșit, poetul!

—MARK BUCHANAN, autor al cărților *The Rest of God* și *Spiritual Rhythm*

Captivantă, tulburătoare și plină de poezie, *O mie de daruri* ne lansează provocarea de a mulțumi pentru toate lucrurile. Grație remarcabilului talent de povestitoare, Ann Voskamp ne împărtășește momente dureroase, tragice chiar, fără a se teme că se pune într-o postură vulnerabilă. *O mie de daruri* este o capodoperă plină de înțelepciune, speranță și lumină; în ea vei regăsi adevăruri simple care te vor inspira să cauți harul lui Dumnezeu în toate împrejurările vieții, fie ele binecuvântări sau necazuri.

—MATTHEW PAUL TURNER, autor al cărților *Churched* și *Hear No Evil*

Cartea în sine este un dar prețios de care îți vei aminti în permanență și care va continua să-ți binecuvânteze viața multă vreme după ce o vei fi citit.

—HOLLEY GERTH, director editorial al DaySpring, autoare și consilier

Ca să descoperi ce se ascunde în adâncul inimii tale – ca să cunoști bucuria – citește Biblia și, alături de ea, această comoară de carte, o poartă deschisă către viața și bunătatea profundă a lui Dumnezeu.

—KELLY MONROE KULLBERG, autoare a cărții
Finding God Beyond Harvard

Arta scriitoricească a lui Ann Voskamp este plină de viață, iar observațiile ei, pătrunzătoare.

—TONY WOODLIEF, autor de editoriale în revista *World* și al cărții
Somewhere More Holy

Cartea *O mie de daruri* seamănă cu o vânătoare de comori. Ann e alături de tine și rostește cuvinte care te vor inspira să deschizi ușa cunoașterii miracolului bucuriei sacre.

—BOBBIE WOLGEMUTH, autoare a cărții *When Morning Gilds the Skies* și editor al *NCV Mom's Bible*

Citind *O mie de daruri* vei avea impresia că te afli la o expoziție de fotografii premiate, unde te vezi nevoit să te oprești și să admiri profunzimile și detaliile, luminile și umbrele momentelor desprinse din viață. Și vei descoperi că Ann Voskamp redă povestea din spatele imaginilor într-un stil memorabil, captivant.

—ALLISON PITTMAN, autoare a cărților *For Time and Eternity* și
Forsaking All Others

O mie de daruri

DESCOPERĂ ÎMPLINIREA ȘI BUCURIA
CE CURG DINTR-O INIMĂ MULȚUMITOARE

ANN VOSKAMP

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
One Thousand Gifts. A Dare To Live Fully Right Where You Are
by Zondervan, a registered trademark of
HarperCollins Christian Publishing, Inc., Nashville, TN

© 2010 by Ann Morton Voskamp

All Rights Reserved.

Published by arrangement with HarperCollins Christian Publishing, Inc.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul

O mie de daruri

de Ann Voskamp

© 2023 Editura Scriptum®

str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea - Bihor

Tel./Fax/Robot: 0259-457.428

E-mail: scriptum@scriptum.ro

Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice folosite sunt preluate din NTR – Noua Traducere a Bibliei, Citatele notate VDC provin din Vesiunea Dumitru Cornilescu. Citatele preluate din alte traduceri în limba engleză sunt notate după cum urmează: AMP - Amplified Bible, KJV - King James Version, MSG - The Message, NASB - New American Standard Bible, NCV - New Century Version, NEB - New English Bible, NIV- New International Version, NLT - New Living Translation, NLT – New Living Translation, YLT - Young's Literal Translation.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-031-143-0

Tiparul executat în U.E.

*Pentru Fermierul
care mi-a crescut și îngrijit sufletul*

CUPRINS

<i>Introducere la ediția aniversară: Har după har – un dar nemăsurat . . .</i>	<i>11</i>
<i>Mulțumiri . . . . .</i>	<i>15</i>
<i>Capitolul 1</i>	
<i>O viață mai goală, mai plină . . . . .</i>	<i>19</i>
<i>Capitolul 2</i>	
<i>Un cuvânt după care să trăiești... și să mori . . . . .</i>	<i>33</i>
<i>Capitolul 3</i>	
<i>Cuie și obiceiuri, nume și... mulțumire . . . . .</i>	<i>51</i>
<i>Capitolul 4</i>	
<i>Timpul, un sanctuar . . . . .</i>	<i>71</i>
<i>Capitolul 5</i>	
<i>Ce-o fi har într-o lume ca a noastră? . . . . .</i>	<i>87</i>
<i>Capitolul 6</i>	
<i>Ce vrei să-ți fac? Să-mi capăt vederea! . . . . .</i>	<i>109</i>

Capitalul 7	
Privind fața lui Dumnezeu	129
Capitalul 8	
Cum nu ne va dăruia, împreună cu El, toate lucrurile?	149
Capitalul 9	
Smerenia, calea spre bucurie	171
Capitalul 10	
Golindu-ne, umplem... și suntem umpluți	189
Capitalul 11	
Bucuria intimității	207
<i>Cuvânt de încheiere</i>	227
<i>Despre autoare</i>	233

HAR DUPĂ HAR: DARUL HARULUI NEMĂSURAT

Când am întâlnit-o pe femeia care mi-a povestit cum a învățat ea să treacă prin zilele ei grele, nu mi-am imaginat că, trei zile mai târziu, voi ajunge eu însămi să trăiesc una dintre cele mai grele zile din viață.

Retrase într-o parte a unei încăperi destul de aglomerate, femeia îmi povestea că, în vârtoarea încercării grele cu care se confrunta familia ei, a descoperit pe neașteptate că este însărcinată. Într-o zi, a observat în treacăt cuibul de pasăre de pe coperta cărții *O mie de daruri* și, luând-o, a decis să lupte pentru bucurie, să lupte pentru speranță cu stiloul în mână. Mânduindu-l ca pe o sabie, a început să consemneze miile de daruri pentru care era recunoscătoare, să numere haruri peste haruri. Când și-a luat copila care a venit în viața ei ca o surpriză, a numit-o Grace (Har). Nu cu asta se îndeletnicise în ultima

CALEA ÎMPLINIRII

vreme – cu contabilizarea miilor de daruri, a harurilor nemăsurate cu care fusese binecuvântată.

O ținea pe Grace în brațe când doctorii i-au spus că era posibil ca fetița să nu poată umbla și vorbi niciodată. Inima ei a fost luată cu asalt de șoapta celui rău. Vrei să spui că asta-i har? *Acum să te văd cum ții socoteala tuturor felurilor în care te iubește Dumnezeu!*

Dar femeia a rămas neclintită în hotărârea ei. Luându-și bebelușul de mână, a luat stiloul și a continuat să numere darurile cu credincioșie, fiindcă adevărul este întotdeauna acesta: credința mulțumește în orice situație. Credința vede mai multe motive de mulțumire, lucru care inspiră mai multă speranță pentru viitor.

Când i-a explicat terapeutului care o consilia obiceiul zilnic pe care l-a deprins de a-și număra darurile și de a mulțumi pentru ele, acesta i-a zis: „Motivul pentru care găsești putere să treci prin situația grea cu care te confrunți este că îți antrenezi mușchii recunoștinței, la fel cum îți poți antrena memoria musculară.”

Așa cum memoria musculară presupune să exersezi o mișcare atât de des până când trupul „își amintește” mișcarea, exersarea cu credincioșie a mulțumirii îți întărește mușchii recunoștinței, în așa fel încât sufletul tău ține minte ce să facă în situații de criză.

Antrenează-ți mușchii recunoștinței ca să îți întărești bucuria.

În timp ce mă minunez de tăria acestei femei, mă gândesc la criza exodului care a forțat evreicele să părăsească Egiptul în așa mare grabă încât n-au apucat să-și coacă pâinea. Cu toate că n-au avut timp să pregătească de-ale gurii, și-au făcut timp în graba aceea să-și ia tamburinele. Fiindcă atunci când îți antrenezi zilnic și cu credincioșie mușchii recunoștinței, sufletul tău își amintește ce trebuie să facă în situații de criză. Când exersezi mulțumirea în fiecare zi, descoperi că în situații imposibile sufletul tău ține minte să mulțumească, așa că bucuria nu-ți lipsește nici măcar atunci.

Cel mai bun mod de a te pregăti pentru situațiile de criză este să fii pregătit să mulțumești. Pentru că atunci când te pregătești mulțumindu-I lui Dumnezeu, chiar și atunci când nu știi ce te așteaptă, dovedești că ai încredere în dragostea Lui cu toată inima ta.

La trei zile după ce mama curajoasă a lui Grace mi-a povestit cât de mult a întărit-o în necazul ei antrenamentul constant al mușchilor

HAR DUPĂ HAR: DARUL HARULUI NEMĂSURAT

recunoștinței, o grea încercare ne-a lovit familia, întorcându-ne pe toți cu susul în jos. Numai că de data asta aveam stilourile la îndemână. Sufletele noastre știau ce să facă: să mulțumească pentru toate lucrurile. Fiindcă noi, asemenea altor milioane de contabili ai darurilor, n-am încetat să ne antrenăm zilnic mușchii recunoștinței în ultimii zece ani, iar copiii noștri, care erau mici când am început prima oară să consemnez toate modurile în care mă iubește Dumnezeu, sunt mari acum și au propriul grup de ucenicie în cadrul căruia învață să-și numere darurile și să-și întărească mușchii recunoștinței. Noi putem depune mărturie că cea mai eficientă armă împotriva disperării este recunoștința. De fiecare dată când ne amintim să mulțumim, Dumnezeu ne întregește, lipind frânturile noastre laolaltă cu liantul bucuriei. Credința mulțumește în tumultul oricărei situații – fiindcă știm că Dumnezeu face ca toate lucrurile să lucreze spre binele nostru în final.

Și acolo, lângă chiuveta din bucătărie, ca să nu-mi scape ușor din vedere, am tamburinele pregătite – trei exemplare, atârinate pe perete. Fiindcă pe porțile Lui, în prezența Lui nu putem intra decât cu mulțumire (Ps. 100). Fiindcă n-așteptăm să fim bucuroși ca să putem mulțumi – mulțumim ca să fim bucuroși.

Recunoștința nu este un sentiment care ne încearcă din când în când – recunoștința este cadrul în care ne formăm întreaga viață. Mulțumirea nu este doar un val de emoție – este atitudinea cu care privim viața.

După mai mult de un deceniu de navigat prin situații de criză, prin văi și durere, neuitând să ne numărăm zilnic darurile și să ne antrenăm mușchii recunoștinței în permanență, nu pot să nu recunosc cât de bun a fost Dumnezeu cu noi!

Mulțumirea pur și simplu mi-a salvat viața – fiindcă mi-a dat ochi să văd harul lui Dumnezeu care mă salvează efectiv în fiecare zi

*— dintr-o baracă de la marginea lanului de grâu de la fermă,
într-un sfârșit de octombrie*

MULȚUMIRI

Acestor persoane le adresez cel mai profund și mai concentrat cuvânt pe care îl știu:

Mulțumesc...

Laurei Barker pentru că a luat inițiativa și a deschis drumul, Laurei Boggess și lui Marybeth Whalen pentru încrederea lor generoasă, lui Bill Jensen pentru credința lui nestrămutată în acest proiect și susținerea sa neobosită, lui Leslie Leyland Fields pentru cuvintele ei înțelepte și încurajatoare și lui Andy Meisenheimer pentru *da*-ul neașteptat.

Lui Mick și Sheri Silva, care au fost darul.

Echipei de la Zondervan, lui Mile Salisbury și Dirk Buursma, care au parcurs o milă în plus în lucrarea Împărăției, lui Sandy Vander Zicht, profesionista dedicată care a luat cu bunăvoință acest

proiect sub aripa ei experimentată și a învățat puiul să zboare. Îți sunt îndatorată.

Fiecărui dintre cititorii blogului – știți fiecare frumoasele nume ce le purtați – pentru fiecare mesaj profund pe care mi l-ați trimis, pentru fiecare rugăciune înălțată pentru mine, pentru prietenia voastră, pentru fiecare postare pe care ați citit-o și ați trimis-o mai departe... Aceste pagini vi se datorează vouă și nu voi putea niciodată să vă mulțumesc îndeajuns. Mi-e dragă comunitatea pe care o formăm – ce har nemăsurat!

Lui Marlene Fitch, Sherri Martin, Anne Peterson, Annette Weber, Megan Modderman, Linda Chontos, Lydia Bower, Shannon Woodward, L. L. Barkat, Sally Clarkson, Elizabeth Foss, Bobbie Wolgemuth, Shannon Lowe și surorilor de la Gorrie Bible Fellowship, prietenele credincioase care mi-au susținut mâinile ridicate când am fost la capătul puterilor. Viața alături de voi în Trupul Dragostei vindecă, dă viață, sporește bucuria. Lui Shelly Kearns, specializată în teologie, care m-a însoțit cu o adevărată grijă pastorală pe parcursul scrierii primelor schițe. Lui Holley Gerth, care a primit paginile însuflețite de credință proaspătă. Lui Tonia Peckover, *pentru tot*, pentru toți anii de umblare împreună. Vă voi fi mereu recunoscătoare tuturor.

Lindei Sunderland, care m-a provocat să scriu cele o mie de daruri. Datorită ție sunt schimbate vieți. *Oare cum să-ți mulțumesc?*

Lui John și Tiffany Voskamp, care au avut curajul să se încreadă în bunătatea lui Dumnezeu, lui David, Noa și Mya, Lia și Ana, cei cinci credincioși. Sunt extrem de recunoscătoare pentru că mi s-a dat harul să-mi trăiesc viața alături de voi.

Lui Molly, sora mea, un refugiu tare și sigur; lui John, fratele care s-a rugat și a fost alături de mine pe tot parcursul drumului; tatălui meu care a iubit în vremuri de restriște – complimentele mele deosebite; mamei mele, care m-a învățat să trăiesc prin puterea lui Dumnezeu o viață plină de frumusețe, har și bucurie incredibilă.

Lui Caleb, Joshua, Hope, Levi, Malakai, Shalom, cei șase care m-au crescut, m-au modelat și mi-au arătat ce înseamnă dragostea. Mă emoționează până la lacrimi să știu că sunteți haruri, darurile mele de căpătăi. Mama vă iubește până în veșnicie și înapoi.

MULȚUMIRI

Lui Darryl, jumătatea mult mai bună și mai înțeleaptă, care mă ia zilnic de mână și mă călăuzește cu blândețe pe cărarea vieții depline în El. Sunt nespus de fericită că mi-ai cerut mâna și eu am spus da. Nu credeam să am parte vreodată de atâta bucurie.

Lui Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt... care atrage întreaga lume minunată în îmbrățișarea părtășiei și a comuniunii sfintei Împliniri.

O VIAȚĂ MAI GOALĂ, MAI PLINĂ

*Orice păcat
este o încercare de a fugi
de golul din interior.*

—SIMONE WEIL, *GREUTATE ȘI HAR*

Soarele ca un glob strălucitor poleiește cerul de august în ziua în care începe această poveste, ziua când mă nasc și încep să trăiesc.

Trupul meu pe cale să se nască umple cercul de foc al mamei, iar aerul lumii îmi arde plămâni neîncercați; vin pe lume așa cum vine orice altă ființă umană: cu pumnii încheștați.

Ies din pântecul umflat al mamei – și mama sângerează. Țipând, cu pielea boțită de vernix, sunt ridicată spre lumină.

Apoi îmi dau un nume.

Nici că se putea un nume mai scurt! Trei litere fără un *e* măcar la sfârșit. Ann, un trio de linii curbe și frânte.

Înseamnă „cea plină de har“.

Cum n-am fost.

Ce înseamnă să trăiești plină de har? *Să fii vie?*

Pielea-mi lipicioasă este spălată, iar eu respir și mă zbat. Mă zbat.

Zeci de ani, o viață chiar, m-am tot zbatut și m-am tot căznit și pesemne că m-am trezit tot... *goală* pe dinăuntru. N-am trăit la înălțimea numelui meu.

Poate că în primii câțiva ani, viața mea s-a deschis încet, s-a curbat asemenea palmelor făcute căuș, a unui receptacul gata să primească darurile lui Dumnezeu. Însă nu-mi amintesc nimic din anii aceia. Se zice că trauma este șocul electric ce reînvie amintirile. La mine s-a întâmplat în anul în care am împlinit patru ani. Anul în care sora mea a murit într-o baltă de sânge, iar eu și ai mei i-am trântit harului ușa în nas.

Stau la fereastra dinspre verandă, privindu-mi părinții încovoiați sub șocul loviturii, și mă întreb dacă mama mă ținuse în brațe când m-am născut și mi-am primit numele așa cum o ține pe sora mea acum că a murit.

În lumina de noiembrie, îi văd pe mama și pe tata șezând pe treptele verandei din spate, legănând în brațe trupul ei înfășurat în pătură. Îmi lipsesc fața de sticla rece a geamului din bucătărie și-i privesc; le urmăresc buzele care se mișcă nu să ceară somn ușor, ci să implore un miracol, ca ea să se trezească la viață. Numai că miracolul nu vine. Dar poliția vine. Se întocmesc rapoarte. Sângele pătrunde prin pătura în care e înfășurată. Și eu văd, chiar și acum.

Amintirea năvalnică mă arde pe dinăuntru.

Pata aceea de sânge mă pârjolește, dar nu așa de tare ca durerea ce m-a străfulgerat când am văzut-o zăcând descoperită pe alee. Se târâse de-a bușilea pe aleea fermei, urmărind o pisică: și-l văd pe șoferul camionului de livrări șezând la masa din bucătărie, cu capul în mâini, și-l țin minte zicând printre suspine că n-a văzut-o deloc. Dar eu o văd încă și nu pot uita. Trupul ei plâpând și micuț, zdrobit de greutatea camionului în curtea noastră, și sângele ei îmbibat în pământul arid, bătucit de roți. În clipa aceea, universul nostru s-a cutremurat, spulberând orice încercare de a ne face mâinile căuș.